

تاثیر دوره پیش دبستانی بر یادگیری دانش آموزان پایه ششم ابتدایی بخش جواد اباد

محمد امیری¹ ، احمد ابو حمزه²

1- کارشناسی ارشد آموزش ابتدایی

2- استادیار ، گروه علوم تربیتی ، دانشگاه فرهنگیان

چکیده : هدف از تحقیق : هدف از تحقیق بررسی نقش فناوری اطلاعات و ارتباطات در آموزش است.

مواد و روش تحقیق : روش مطالعه در این تحقیق به صورت مطالعه کتابخانه ای بوده است. برای این منظور از مطالب موجود در مقاله ، تحقیق های چاپ شده و همچنین مطالب دیجیتالی استفاده شده است.

یافته ها و نتایج : آموزش کودکان تاثیر بسزایی بر آگاهی های بهداشتی دارد. از آنجا که شکلگیری رفتار بهداشتی موضوعی چند وجهی بوده و عوامل متفاوتی علاوه بر حضور یا عدم حضور آموزش پیش دبستانی می تواند بر آن تاثیر گذار باشد. دوره پیش دبستانی پرورش مهارت های جسمی - عاطفی ، پرورش روحیه و رفتار عاطفی ، پرورش مهارت های ذهنی ، پرورش صفات اخلاقی و رفتارهای اجتماعی مبتنی بر ارزش های اسلامی ، انس با قرآن و علاقه به یادگیری ، پرورش ذوق هنری و زیبایی شناسی ، تقویت حس دینی و علایق مذهبی ، پرورش مهارت های زبان فارسی ، پرورش هویت ملی ، ارتقای سطح بهداشت و ایمنی ، آشنایی با محیط زیست و علاقه و انس با طبیعت و حفظ آن را افزایش میدهد.

کلمات کلیدی : پیش دبستانی ، یادگیری ، دانش آموزان

مقدمه : امروزه نظام آموزش و پرورش به عنوان يك پدیده عام اجتماعی، جزء لاینفك زندگی اجتماعی به شمار میرود. پیدایش و گسترش این نظامها، حاکی از ضرورت و اهمیت روز افزون آموزش و پرورش در جهان کنونی است. (قاسمی ، 1390) تعلیم و تربیت کودکان خردسال در طول تاریخ و در بین اقوام مختلف به صورت های گوناگون مطرح بوده است حتی شاید بتوان گفت که بیش از آموزش و پرورش سنین بالاتر مورد توجه قرار گرفته است این نکته قابل ذکر است که طرز فکر عده ای در مورد کودکان به گونه ای است که معتقدند کودک بایستی با ویژگی ها و نیازهای کودکان مورد تعلیم و تربیت قرار گیرد. (زرین آبادی ، 1391) آمادگی کودکان برای ورود به مدرسه و موفقیت بعدی آنها در تحصیل، با جنبه های مختلف تحول آنها مرتبط است. در گذشته عقیده بسیاری از صاحب نظران، بر این بود که ورود کودکان به دبستان، آغاز یادگیری و شکوفایی آنها در همه ابعاد رشد است. اما امروزه در پرتو تلاش صاحب نظران مختلف، مسیر تفکر و برنامه ریزی، به سمت بارور کردن آموزش های پیش از دبستان به عنوان پیش نیاز ورود کودکان به مدرسه تغییر کرده است. (رضایی ، 92)

بیان مسئله تحقیق :

در سال های پیش از مدرسه (2 الی 6) سالگی کودکان به تدریج از افرادی غیر اجتماعی به افرادی اجتماعی تبدیل می شوند و از حالت انفرادی به حالت اجتماعی گرایش می یابد. کودکان در این دوران، از طریق همکاری و فعالیت گروهی، برای زندگی اجتماعی در دبستان آماده می شوند. در این دوران میزان ارتباط کودک با کودکان دیگر تاثیر بسیاری در رشد اجتماعی وی خواهد داشت. گام گذاشتن به مهدکودک، دگرگونی عظیمی در زندگی اجتماعی کودکان است: زیرا محیط کوچک وی، که هسته مرکزی آن، خانواده است، به جهان وسیعی تبدیل می شود که گروه همسالان محور مرکزی آن است. ورود به این دنیای جدید و محیط گسترده، می باید موقعیت مناسب خود را بیابد، و این ممکن نخواهد بود مگر آن که او را برای سازگاری با چنین محیطی آماده کرده باشند. در محیط جدید، به جای خانواده، گروه همسالان است که اهمیت می یابد. (اکبری ، 1394)

از آنجا که کودک از پیش دبستان به دبستان پا میگذارد، لازم است که برای تحصیل و فعالیت در دبستان، آماده شود. آموزشهای دوره پیش از دبستان، کودک را با مفاهیم و مهارتهای گفتاری و جسمی که برای یادگیری خواندن، نوشتن و حسابکردن در کلاسهای ابتدایی ضروری هستند، آشنا میکند و همچنین به رشد قابلیتها و شایستگیها برای سازگاری کودک در سالهای نخست مدرسه کمک میکند؛ این آمادگی، به کاهش تعداد مردودی، افت تحصیلی و شکست در سطوح ابتدایی منجر میشود (بای ، 1389)

نبود برنامه بهداشتی مناسب و کیفیت پایین آموزش رفتارهای بهداشتی در دوران کودکی منجر به اختلال یادگیری در دوران تحصیل به خصوص افت تحصیلی در مقطع دبستان و به دنبال آن سال های بعد میشود که لزوم رویکردهای جدی نسبت به برنامه های آموزشی و دقت نظر بیشتر در دوران پیش از دبستان را دارد. (شریفی نیا ، 1390)

اهمیت موضوع تحقیق :

در سنین حساس از بدو تولد تا شش سالگی قدرت رشد کودکان از لحاظ جسمی، عاطفی و اجتماعی به حداکثر سرعت خود می رسد، یادگیری در این مرحله از زندگی در صورت مهیا بودن محیط تربیتی و امکانات اگر توجه به این دوره حاصل نشود آسیب فراوانی بر رشد همه جانبه کودک وارد می شود که هیچ تلاش معجزه آسای آموزشی نمی تواند آن را جبران کند. ناچیز شمردن آموزش و پرورش کودک در سالهای نخستین زندگی سوء قصدی است که به شوق و پیشرفت حیاتی کودک صورت می گیرد. آموزش و پرورش پیش از دبستان می تواند عامل موثری در تقویت حس همکاری توسعه خزانه لغوی کودکان باشد. (جعفری ، 90)

با توجه به نظریه های مختلف و متناقض در خصوص تأثیر آموزشهای پیش از دبستان بر پیشرفت تحصیلی و سازگاری اجتماعی، انجام پژوهشهایی برای مطالعه و بررسی تأثیر آموزش پیش دبستانی

روي دانش آموزان دوزبانه، امري ضروري و بنيادي است. در بسياري از پژوهشهاي پيشين، اثر برنامه هاي پيش دبستاني بر سازگاري اجتماعي يا پيشرفت تحصيلي دانش آموزان عادي سنجيده شده است، اما کمتر پژوهشي، دانش آموزان دوزبانه پيش دبستاني رفته و دوزبانه هاي فاقد اين تجربه را در متغيرهاي پيشرفت تحصيلي و سازگاري اجتماعي به صورت همزمان سنجيده است؛ از طرف ديگر با توجه جوانبودن جمعيت کشور ما (ايران) و آثار نافذ دوره پيش دبستاني بر تحولاتي بعدي و، با عنايت به تاثير عملکرد تحصيلي پيشين بر پيشرفت تحصيلي بعدي و رشد باور و اعتماد به نفس در يادگيرنده از طريق برقراري ارتباط مفهومي ميان دروس و استفاده از مهارت هاي پيشنياز در يادگيري موضوعهاي درسي و درنتيجه تسلط بر يادگيري دروس بعدي در فراگيران، انجام پژوهشهاي مناسب در اين حيطه به منظور سنجش آثار و نيز بهبود محتوا و فرايند آموزشها و رفع تنگناهاي پيشرو به ويژه براي دانش آموزان دوزبانه، ضروري به نظر ميرسد. (عصاره، 92)

مبانی نظری:

آموزش و پرورش پيش دبستان عبارت است از هدايت جريان رشد طبيعي کودکان از تولد تا 6 سالگي در زمينه هاي رشد عاطفي و اجتماعي، شناختي و حرکتی. براي کمک به اين جريان رشد، استفاده از روشهاي آموزش مستقيم، معلم محور، موضوع محور يا برنامه هاي مدون غير قابل تغيير و انعطاف ناپذير بسيار سنجيده و غير علمي محسوب مي شود. در واقع روشهاي آموزش کودکان در اين سنين منطبق بر ويژگيهاي خاص آنها و متناسب با سطح رشدی آنها در سراسر جهان، مبتني بر روشهاي خلاق کودک محور و يادگيري فعال و يا آموزش غير مستقيم مي باشد. سيستم هاي آموزش غيرمستقيم، شامل روش هايي است که در آنها مربی تنها وظیفه هدايت جريان يادگيري کودکان از طريق برانگيختن حس کنجکاوی آنان نسبت به يك موضوع خاص، تهيه لوازم و امکانات لازم براي استفاده کودک در جريان يادگيري و کمک به کشف راه حل يا درک موضوع توسط کودک را بر عهده دارد. (سلطانی، 1390)

تعريف يادگيري: يادگيري، تغيير نسبتا پايدار در توان رفتاری رفتار بوالقوه که در نتيجه تمرين تقويت شده رخ مي دهد. اين تعريف را با دقت بيشتري بررسي مي کنيم، اولاً اينکه يادگيري همواره بايد قابل انتقال به رفتار مشاهده پذير باشد. يادگيرنده قادر به انجام کاری خواهد بود که پيش از يادگيري نمی توانست آن را انجام دهد. دوم اينکه اين تغيير رفتاری نسبتا پايدار است؛ يعني نه موقتي و نه ثابت است. سوم، تغيير در رفتار الزاما نبايد بالافاصله بعد از تجربه يادگيري رخ دهد. چهارم، تغيير در رفتار از تجربه يا تمرين

ناشی می شود و پنجم ، اینکه تجربه یا تمرین باید تقویت شود. (دوستی ، 1394)

انواع یادگیری - کلامی : یادگیری کلامی نوعی از یادگیری است که زمانی حاصل می شود که محتوای آموخته شده بوسیله فرد شامل واژه ها ، هجاهای بی معنی ، یا مفاهیم می شود. زمانی که دانش آموزی سعی می کند زبان جدیدی را یاد بگیرد و شروع می کند به یادگیری کلمات و لغات ، در واقع از یادگیری کلامی بهره می برد. همچنین دانش آموزی که سعی می کند بخشی از کتاب زیست شناسی را یاد بگیرد، مثل اصطلاحات و مفاهیم مربوط که در آن بخش ارائه شده است در واقع از یادگیری کلامی استفاده کرده است. (آروین ، 1392)

حرکتی : یادگیری حرکتی نوعی از یادگیری است و زمانی حاصل می شود که محتوای آموخته شده بوسیله فرد شامل مهارت‌های حرکتی است. به عبارتی زمانی که فرد تلاش می کند سلسله ای از حرکات را یاد بگیرد تا بتواند مهارتی را به صورت مناسبی انجام دهد از یادگیری حرکتی استفاده کرده است. یادگیری شنا کردن ، پرتاب توپ ، دوچرخه سواری و ... نمونه ای از یادگیریهای حرکتی هستند. یادگیری حرکتی می تواند طیفی از یادگیریهای حرکتی را شامل می شود. (نگارنده ، 1392)

مشاهده ای : یادگیری مشاهده ای عبارت است از یادگیری که از طریق آن موجود زنده ای از رفتار موجود زنده دیگر تلقی می کند، سرمشق می گیرد یا ادای آن را درآورد. به این نوع یادگیری سرمشق گیری و یادگیری اجتماعی نیز می گویند. کودکی را تصور کنید که رفتارهای مادر را در هنگام آشپزی یا کار خانه داری مشاهده می کند. مدتی بعد در بازیهای خود همان کارهایی را که از مادر در خود مشاهده کرده انجام می دهد. بیشتر یادگیریهای کودکان مشاهده ای است. در واقع آنها بطور مرتب در تقلید از رفتارها و حرکاتی هستند که مشاهده می کنند. (شریفی، 1394)

اجتنابی : یادگیری اجتنابی زمانی اتفاق می افتد که یک موجود زنده این توانایی را پیدا می کند که با استفاده از نشانه یا علامتی خاص از تماس با محرکی زیان آور اجتناب کند. به عبارتی فرد سعی می کند از موقعیتهایی که برایش آزار دهنده هستند اجتناب و دوری کند. تصور کنید که کودکی یکبار با دست زدن به یک بخاری دست خود را می سوزاند و از آن پس از نزدیک شدن به بخاری خودداری می کند. این کار کودک نشانه ای از یادگیری اجتنابی است. این نوع یادگیری در بررسی علل مربوط به برخی روان رنجوریها مثل انواع اضطراب مورد توجه است. (آروین ، 1392)

تصادفی : یادگیری تصادفی نوعی از یادگیری است که بدون مقصود ، تلاش یا نیت خاصی صورت می گیرد. بطوری که بدون اینکه هدف یادگیری مورد خاصی وجود داشته باشد، یادگیری اتفاق می افتد. حتماً برایشان پیش آمده است که بدون تلاشی برای یادگیری شعر و محتوای یک ترانه

کرده باشید و بدون اینکه حتی چنین منظوری داشته باشید یک روز متوجه می شوید که متن آزاد بطور کامل و یا قطعاتی از آنرا زمزمه می کنید. (نگارنده ، 1392)

نهفته : یادگیری نهفته یادگیری است که در هنگام اکتساب در عملکرد شخص به حالت پنهانی و ابراز نشده باقی می ماند. به عبارتی یادگیری در یک موقعیت زمانی اتفاق می افتد و مدتها نهفته باقی می ماند تا در موقعیت مورد نیاز خود را نشان می دهد. رفتارهای معلمی نمونه ای از رفتارهایی هستند که به صورت یادگیری نهفته ممکن است آموخته شوند. فرد تا زمانیکه به عنوان یک معلم در کلاس قرار نگیرد این رفتارها را از خود نشان نمی دهد، در حالیکه آنها را در طول تحصیل خود از معلمان خود آموخته است. (خاکزادی ، 1392)

عوامل موثر در یادگیری : 1- آمادگی یادگیرنده : فراگرفتن معلومات، عادات، مهارت‌ها و افکار و عقاید، مستلزم این است که فرد یادگیرنده از لحاظ بدنی، عاطفی، اجتماعی و عقلانی رشد کافی داشته باشد. وقتی فرد یادگیرنده واقعا از جریان یادگیری استفاده می‌کند که، آمادگی لازم و کافی را داشته باشد. 2- تجربیات گذشته : تجربیات قبلی یادگیرنده، پایه و ادراکات او را تشکیل می‌دهد و به همین طریق آنچه را که شاگرد (یادگیرنده)، امروز یاد می‌گیرد، در رفتار آینده او مؤثر است که جان دیویی آن را " اصل ادامه " می‌نامد.

3- فعالیت یادگیرنده : یادگیری، هنگامی صورت می‌پذیرد که یادگیرنده، خود در آن فعالیت داشته باشد. روی این اصل، نقش اساسی بر عهده شاگرد یا یادگیرنده می‌باشد و یاددهنده، نقش هدایت‌کننده و راهنما را باید داشته باشد. 4- موقعیت و محیط یادگیری : موقعیت یادگیری و محیط آن از عوامل بسیار مؤثر در یادگیری است. محیط، ممکن است فیزیکی باشد مانند نور، هوا، تجهیزات و امکانات آموزشی و ممکن است عاطفی باشد مانند رابطه معلم و شاگرد، رابطه شاگردان با یکدیگر، رابطه والدین با یکدیگر و نگرش مربیان در زمینه تربیت شاگردان. (ابراهیم زاده ، 1393)

5- داشتن انگیزه و هدف : یادگیری، معلول انگیزه‌های متفاوتی است. یکی از این انگیزه‌ها، که نقش مهمی در جریان یادگیری دارد، میل و رغبت شاگرد به آموختن است. رغبت، محرکی است که نیروی فعالیت را افزایش می‌دهد. یکی دیگر از عوامل ایجاد انگیزه، هدف است. هدف، به فعالیت انسان جهت و نیرو می‌دهد. بنابراین، در مدارس هدف‌های تربیتی باید انعکاسی از احتیاجات و تمایلات شاگردان باشد و به‌طور مشخص و واضح بیان شود. (شعبانی ، 1383)

6- تشویق و تنبیه : یکی از روش‌های متداول در تعلیم و تربیت، استفاده از پاداش و تنبیه است. انسان طبیعتا از پاداش لذت می‌برد و از تنبیه، روی‌گردان است. همین گرایش، سبب ترغیب انسان به انجام

کارهای خوب و خودداری از انجام کارهای ناپسند می‌شود. (هاشمیان ، 1384)

اهداف دوره پیش دبستانی : 1- پرورش مهارت های جسمی - عاطفی 2- پرورش روحیه و رفتار عاطفی 3- پرورش مهارت های ذهنی 4- پرورش صفات اخلاقی و رفتارهای اجتماعی مبتنی بر ارزش های اسلامی 5- انس با قرآن و علاقه به یادگیری 6- پرورش ذوق هنری و زیبایی شناسی 7- تقویت حس دینی و علایق مذهبی 8- پرورش مهارت های زبان فارسی 9- پرورش هویت ملی 10- ارتقای سطح بهداشت و ایمنی 11- آشنایی با محیط زیست و علاقه و انس با طبیعت و حفظ آن (قبله سوها ، 1391)

پیشینه تحقیق

در تحقیقی که اکبری ، عرفانی ، بدوخی (1395) تحت عنوان تاثیر آموزش های پیش دبستانی بر کاهش اختلالات ویژه یادگیری دانش آموزان دوره ابتدایی استان همدان انجام داده اند بیان میکند دانش آموزانی که دوره پیش دبستانی را گذرانده اند، نسبت به دانش آموزانی که این دوره را نگذرانده اند، اختلال خواندن کمتری دارند. اما در زمینه اختلال های املاء و ریاضی تفاوتی بین دانش آموزانی که دوره پیش دبستانی را گذرانده اند، با دانش آموزانی که دوره پیش دبستانی را نگذرانده اند، مشاهده نشد. نتایج مورد بحث قرار گرفت و توصیه شد که آموزشهای پیش دبستانی بیشتر مورد توجه قرار گیرد.

در پژوهشی که منطقی (1391) تحت عنوان بررسی تأثیر آموزش خلاقیت بر دانش آموزان پیش دبستان و دبستانی انجام داده اند که نتایج به دست آمده از آزمون گروههای آزمایشی و کنترل، با روش اندازه گیریهای مکرر مورد بررسی قرار گرفت. نتایج حاصل نشان دهنده ی تفاوت معنادار گروه آزمایشی با گروه کنترل بود. پس از مشخص شدن تأثیر مثبت آموزش خلاقیت بر روی خلاقیت کودکان، پژوهش کیفی و طولی دوم، با هدف دستیابی به الگویی بومی جهت ارائه به اولیای آموزشی در جهت آموزش خلاقیت، طی 4 تابستان متوالی انجام پذیرفت. در این پژوهش 40 نفر از کودکان پیش دبستانی و دبستانی دختر و پسر، شرکت داشتند. تایج حاصل از این پژوهش کیفی، ضمن تأیید تأثیر مثبت آموزش خلاقیت، در سطح افراد مورد بررسی، در عمل به ارائه ی الگویی اولیه جهت چگونگی اعمال روشهای آموزش خلاقیت به دانش آموزان پیش دبستانی و دبستانی رسید. یافته های اخیر، الگوی مناسبی جهت چگونگی به کارگیری روشهای مختلف آموزش خلاقیت و

محتوای لازم در این جهت را در اختیار معلمان و مربیان آموزشی، قرار خواهد داد.

در تحقیقی که عصاره ، احمدی ، عباس پور (1392) تحت عنوان تاثیر آموزش و پرورش پیش دبستانی بر پیشرفت تحصیلی و سازگاری اجتماعی دانش آموزان دو زبانه اول ابتدایی انجام داده اند که نتایج حاصل از پژوهش نشان دادند که بین دانش آموزان دوزبانه پایه اول شرکت کننده در آموزش های پیش دبستانی با دانش آموزان فاقد این تجربه ، در متغیرهای «پیشرفت تحصیلی و سازگاری اجتماعی»، تفاوت معنادار وجود دارد. دانش آموزان پسر دوزبانه پایه اول پیش دبستان رفته ، نسبت به دختران، پیشرفت تحصیلی و سازگاری اجتماعی بیشتر و بالاتری دارند. تفاوت میانگین نمرات پیشرفت تحصیلی درس فارسی نسبت به سایر دروس، معنادارتر است و این امر ناشی از ارتباط بین فهم زبان و درک مطلب با فهم دروس و پیشرفت سواد خواندن و در نتیجه، تاثیر دوره پیش دبستانی بر مهارت های زبان آموزی است.

در تحقیقی که حمیدی پور ، حسینی ، پژوهنده (1388) تحت عنوان نقش آموزش پیش دبستانی در یادگیری مهارت های روانی - حرکتی و سازگاری اجتماعی انجام داده اند. یافته های این پژوهش نشان داد که بین دو گروه آموزش دیده و آموزش ندیده در متغیر مهارت های روانی- حرکتی و سازگاری اجتماعی، به طور کلی تفاوت معنادار وجود نداشت. نتایج پژوهش حاضر تاییدکننده ی این نظر است که نمیتوان کودکان را به این امید که صرفاً تجربه ی پیش دبستانی در تحول روانی- حرکتی و سازگاری اجتماعی آن ها تاثیر مثبت دارد، به مراکز پیش دبستانی فرستاد؛ بلکه شاید کیفیت برنامه های این مراکز، شخصیت و نحوه ی ارتباط معلم، فضای مرکز، و میزان تجربه ی پیش دبستانی است که در این قلمرو اهمیت دارد.

در تحقیقی که شریف نیا ، حجتی ، شریف نیا (1390) تحت عنوان بررسی تاثیر آموزش پیش دبستانی بر آگاهی های بهداشتی دانش آموزان اول ابتدایی انجام داده اند که براساس نتایج، آموزش کودکان تاثیر بسزایی بر آگاهی های بهداشتی دارد. از آنجا که شکلگیری رفتار بهداشتی موضوعی چند وجهی بوده و عوامل متفاوتی علاوه بر حضور یا عدم حضور آموزش پیش دبستانی میتواند بر آن تاثیر گذار باشد، بررسی همه جانبه این عوامل میتواند معیارهای واضحتری جهت طراحی برنامه های آموزشی موثر کودکان فراهم سازد و پرستاران بهداشت جامعه در مدارس بهترین افراد جهت استفاده بهینه از منابع برای ارتقاء سطح آگاهی و عملکرد بهداشتی کودکان هستند.

در پژوهشی که مهدی زاده ، مرادی ، باقر پور (1396) تحت عنوان بررسی تاثیر کلاس های پیش دبستانی بر رشد خلاقیت کودکان آموزش و پرورش اسلامشهر انجام داده اند. نتایج این تحقیق نشان میدهد سپری کردن دوره پیش دبستانی بر میزان مولفه های خلاقیت (بسط ، انعطاف ، اصالت و سیالی) به طور معناداری اثر بخش بوده است. بدین معنا که آموزش دوره پیش دبستان بر رشد خلاقیت دانش آموزان موثر میباشد و بین نمرات بدست آمده دو گروه که دوره های پیش دبستانی را طی کرده و آنها که این دوره را طی نکرده اند تفاوت معنا دار آماری وجود دارد.

در پژوهشی که کارشکی ، پاکدامن ، قربانی (1393) تحت عنوان اثربخشی مهدهای قرآنی و مراکز پیش دبستانی عادی در پیشرفت مهارتهای خود تنظیمی و خواندن دانش آموزان پایه اول دبستان انجام داده اند. نتایج نشان داد کودکانی که به پیش دبستانی قرآنی رفته اند از توانایی خواندن بالاتری نسبت به بقیه گروه ها برخوردارند و برنامه های پیش دبستانی قرآنی بر پیشرفت مهارتهای خواندن آنان تاثیر مثبتی داشته است. ($p < /05$) همچنین دانش آموزانی که قبلا در مراکز پیش دبستان بوده اند نسبت به کسانی که نبوده اند نیز از مهارتهای خواندن بهتری برخوردار بودند. ($p < /05$) همچنین نتایج نشان داد که دانش آموزانی که در مهدهای قرآنی بودند از مهارتهای خود تنظیمی با لاتری نسبت به دو گروه دیگر برخوردارند، اما به لحاظ آماری معنادار نیست

در تحقیقی که عموزاده ، بوشهری ، مهدی پور (1392) تحت عنوان تاثیر بازیهای دبستانی بر رشد مهارت جابهجایی دانش آموزان پسر مبتلا به اختلال بیش فعال/ نقص توجه انجام داده اند. که نشان میدهد با توجه به یافته های این پژوهش مبنی بر اینکه بازی های دبستانی منجر به بهبود مهارت های جابه جایی دانش آموزان بیش فعال شده است پیشنهاد میشود این بازیها در برنامه ی تربیت بدنی مدارس ابتدایی گنجانده شوند.

در پژوهشی که پویامنش ، رضانی (1390) تحت عنوان بررسی تاثیر بازی در میزان یادگیری درس ریاضی دوره ابتدایی انجام داده اند. نتایج آماری نشان دادند که روش تدریس مبتنی بر بازی در یادگیری مسائل ریاضی مؤثرتر است.

در تحقیقی که حسینی (1395) تحت عنوان مهارت های ذهنی و اجتماعی در کودک پیش دبستانی انجام داده اند. که نشان میدهد رشد اجتماعی به کودک کمک میکند تا عزت نفس پیدا کند. امروزه دیدگاهی کلی وجود دارد که بر اهمیت عزت نفس در ارتقای موفقیت های آینده کودک تأکید میکند. کودکی که به شرکت در بحث ها و تصمیم گیری های خانوادگی یا کلاسی تشویق نمیشود یا اندیشه ها و نظریاتش مورد استقبال قرار نمیگیرد، تصویر مثبتی از خویش در ذهن نخواهد داشت. بی تفاوت بودن

نسبت به عقاید کودک او را به بی‌تفاوتی دچار می‌کند. در مقابل، پرورش نگرش مثبت نسبت به خود در کودک او را فردی انعطاف پذیر بار می‌آورد که اشتباهاتش را می‌پذیرد و از شکست نمی‌هراسد.

مواد و روش تحقیق : روش مطالعه در این تحقیق به صورت مطالعه کتابخانه ای بوده است. برای این منظور از مطالب موجود در مقاله ، تحقیق های چاپ شده و همچنین مطالب دیجیتالی استفاده شده است.

هدف از تحقیق : هدف از تحقیق بررسی نقش فناوری اطلاعات و ارتباطات در آموزش است.

بحث و نتیجه گیری :

از بررسی های انجام شده در مبانی نظری و پیشینه های تحقیق مقالات هم راستا مس توان به طور کلی به نتایج زیر دست یافت:

بین دانش آموزان دوزبانه پایه اول شرکت کننده در آموزش های پیش دبستانی با دانش آموزان فاقد این تجربه، در متغیرهای «پیشرفت تحصیلی و سازگاری اجتماعی»، تفاوت معنادار وجود دارد. دانش آموزان پسر دوزبانه پایه اول پیش دبستان رفته، نسبت به دختران، پیشرفت تحصیلی و سازگاری اجتماعی بیشتر و بالاتری دارند. تفاوت میانگین نمرات پیشرفت تحصیلی درس فارسی نسبت به سایر دروس، معنادارتر است و این امر ناشی از ارتباط بین فهم زبان و درک مطلب با فهم دروس و پیشرفت سواد خواندن و در نتیجه، تاثیر دوره پیش دبستانی بر مهارت های زبان آموزی است.

بین دو گروه آموزش دیده و آموزش ندیده در متغیر مهارت های روانی- حرکتی و سازگاری اجتماعی، به طور کلی تفاوت معنادار وجود نداشت. نتایج پژوهش حاضر تاییدکننده ی این نظر است که نمیتوان کودکان را به این امید که صرفاً تجربه ی پیش دبستانی در تحول روانی- حرکتی و سازگاری اجتماعی آن ها تاثیر مثبت دارد، به مراکز پیش دبستانی فرستاد؛ بلکه شاید کیفیت برنامه های این مراکز، شخصیت و نحوه ی ارتباط معلم، فضای مرکز، و میزان تجربه ی پیش دبستانی است که در این قلمرو اهمیت دارد.

آموزش کودکان تاثیر بسزایی بر آگاهی های بهداشتی دارد. از آنجا که شکل گیری رفتار بهداشتی موضوعی چند وجهی بوده و عوامل متفاوتی علاوه بر حضور یا عدم حضور آموزش پیش دبستانی می‌تواند بر آن تاثیر گذار باشد، بررسی همه جانبه این عوامل می‌تواند معیارهای واضح تری جهت طراحی برنامه های آموزشی موثر کودکان فراهم سازد و پرستاران بهداشت جامعه در مدارس بهترین افراد جهت استفاده بهینه از منابع برای ارتقاء سطح آگاهی و عملکرد بهداشتی کودکان هستند.

دوره پیش دبستانی پرورش مهارت های جسمی - عاطفی ، پرورش روحیه و رفتار عاطفی ، پرورش مهارت های ذهنی ، پرورش صفات اخلاقی و

رفتارهای اجتماعی مبتنی بر ارزش های اسلامی ، انس با قرآن و علاقه به یادگیری ، پرورش ذوق هنری و زیبایی شناسی ، تقویت حس دینی و علائق مذهبی ، پرورش مهارت های زبان فارسی ، پرورش هویت ملی ، ارتقای سطح بهداشت و ایمنی ، آشنایی با محیط زیست و علاقه و انس با طبیعت و حفظ آن را افزایش میدهد.

منابع

- دوستی ، پیمان (1394) . تعریف یادگیری . <http://dousti.net/Persian/?p=391> .
اخیرین دسترسی 13 ابان 97
- آروین ، محمد (1392) . انواع یادگیری . <https://www.ihoosh.ir/article/172/> .
اخیرین دسترسی 13 ابان 97
- ابراهیم زاده ، راضیه (1393) . عوامل موثر یادگیری . <http://pajoohe.ir/> .
اخیرین دسترسی 13 ابان 97
- شعبانی ، حسن (1383) . مهارتهای آموزشی و پرورشی . تهران : انتشارات سمت
- هاشمیان ، احمد (1384) . اصول و مبانی روان شناسی تربیتی . تهران : انتشارات تندیس
- حسن ، شریفی (1394) . انواع یادگیری . <http://daneshnameh.roshd.ir/mavara/> .
اخیرین دسترسی 13 ابان 97
- نگارنده ، رضا (1392) انواع یادگیری . روانشناسی پرورشی (روانشناسی یادگیری و آموزش) . تهران : انتشارات آگاه
- قبله سوها ، عارف (1391) ، اهداف بیش دبستانی .
<http://aref2070.blogsky.com/> . اخیرین دسترسی 13 ابان 97
- خاکزادی ، حسن (1392) انواع یادگیری . نگرش برنامه درسی مبتنی بر فناوری اطلاعات و نظام مدیریتی یادگیری ، برنامه درسی در عصر فناوری اطلاعات و ارتباطات . تهران : انتشارات آییژ .
- اکبری ، علی (1394) <http://load9.hdom.ir/load9/24530/html> . اخیرین دسترسی 13 آبان 97
- جعفری ، حسن (1390) . <http://azgon.blogfa.com/post/100> . اخیرین دسترسی 13 ابان 97

بای ، مریم (1389). بررسی تأثیر دوره پیش دبستانی بر خلاقیت دانش آموزان ابتدایی ، پایان نامه کارشناسی ارشد؛ تهران: دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه علامه طباطبایی.

عصاره ، علیرضا (1392). تأثیر آموزش و پرورش پیش دبستانی بر پیشرفت تحصیلی و سازگاری اجتماعی دانش آموزان دو زبانه اول ابتدایی ، پژوهش های آموزش و یادگیری

شریفی نیا ، سید حمید (1390). اصول طراحی آموزش. تهران : انتشارات دانا

زرین آبادی ، مهسا (1391)، تأثیر آموزش پیش دبستانی در پیشرفت تحصیلی دانش آموزان کلاس اول ابتدایی از دیدگاه معلمان ناحیه یک شهرستان ساری <http://collegeprozheh.ir/> . آخرین بازدید 13 آبان 97

قاسمی ، حمید (1390) ، نقش بازی های دبستانی در بهبود یادگیری دانش آموزان پسر پایه چهارم ابتدایی <http://sbq.abhariau.ac.ir/> آخرین بازدید 13 آبان 97

رضایی ، مریم (1392) ، بررسی تأثیر آموزش پیش دبستانی در یادگیری مهارت های روانی- حرکتی و سازگاری اجتماعی دانش آموزان ، کنگره سراسری روانشناسی کودک و نوجوان

سلاطانی ، لیلا (1390). آموزش و پرورش پیش از دبستان. تهران : انتشارات کلاغ سفید